

προσευχάς. Οί λαϊκοί και πάντες οί παρεστώτες
 λαμβάνον του ποτού. Ο Γεμαλεδδίν απέθανε κα-
 τ' το 857 (1,459 τής Χρ. έπ.)

Η χρήση του καφέ ούδ'όλως διεκόπη έν 'Αδηνή-
 λίουσι μάλιστα ότι οί 'Αραβες, πίνοντες τ' ήδον-
 τιν τουτου ποτόν εύχονται τόν Παράδεισον τώ Γε-
 μαλεδδίν εις άνταμοιβήν του έξαιτίου τούτου δώρου.

Εξ 'Αδίνης, περί τ'ά τέλη του Θ'. αιώνος τής
 'Υγείρας, ό καφές έπεξετάθη βαθμηδόν εις Μίκαν και
 Μεδίην. μετ' ου πολυ δέ ή χρήση αυτού διεδόθη
 καθ' όλην τήν 'Αραβίαν, και μετά παρέλευσιν ολίγου
 χρόνου διάφορα συνεστήθησαν καταστήματα κατά τε
 τήν 'Αραβίαν και τήν Περσίαν, έν εις οί μόν-
 ήροισι και ηνάλισκον τόν χρόνον των, οί δέ φί-
 ληγοί ήρχοντο πρός άναψυγήν. Έν τοις καταστή-
 μασι τούτοις έπαίζον σαντράκιο, παίγιον κατά τ'ό-
 είσαν οί Αραβες υπερτερούσι τών λοιπών ένδων.
 Έναύθα οί παιχταί άναγίνωσκον τ'ά έπη των, διανεμο-
 μένου κατά τήν άνάγκωσιν προπαρασκευασμένου καφέ.
 Η τότε Κυβέρνησις, άν και λίαν δεσποτική, έπέτρεψεν
 όμως τήν ύστασιν τών καταστημάτων τούτων.

Έκ τής 'Αραβίας ο καφές μετέβη εις Αίγυπτον: έ-
 μίην δ' εις Κάιρον, περί τ'άς αρχάς του Γ'. αιώνος
 τής 'Υγείρας, ήτοι του ΙΣΤ'. Μ Χ. Εξ Αίγυπτου
 ήλθε εις Συρίαν, Δαμασκόν και 'Αλέπιο, όπου θαθέ-
 ρη: έβρίσκονεν. Ένείθεν δέ διεκλαδώθη εις όλας τ'άς
 λοιπ'άς πόλεις τής μεγάλης ταύτης χώρας.

Ο πρώτος διωγμός εν ό καφές ύπέστη έλαβε χώρα
 έν Μίκα, τ'ό έτος 917 τής 'Υγείρας (1511 Α. Χ.).
 Δύο άδελφοί ιατροί, Πέρσι, κατώρθωσαν να πείσωσι
 τόν Εμίρην Καίρ Βέγ-Μιμάρ ότι ό καφές είναι βρωστών
 μεθυστικών, παρέχον άφορμήν εις διασκευάσεις άπα-
 γορευομένας υπό του νόμου του Μωάμεθ. Ο Καίρ
 Βέγ συνέστησε συνέδριον εκ σοφών και ιατρών, όπως
 εισηγήσιν περί του άντικειμένου τούτου. Εξ αυτών οί
 μόν ήκέρησαν, ότι τ'ά δημοσία καφεΐνα είναι έναντίαι
 του Μωαμεθανισμού, οί δέ ότι τ'ό εκεί προσφερόμενον
 ποτόν ήτο έπιβλαβές τή υγεία. Οί πλείστοι δ' αυτών
 έπερήναντο τούτο άντίθετον του Μωαμεθανικού νό-
 μου: εις μάλιστα των παυρισκομένων έτόλμησε να
 ήλθ' ότι τ'ό ποτόν τούτο έμέθυσκον όσον και ό οίνος.
 Η διαμαρτύρησις αύτη πολύν έπροξένησε γέλωτα εις
 τήν συνέλευσιν. έπεις λοιπόν οίνον, άνέκραξαν πάν-
 τες: ή χαχάσθη να όμολογήση και αύτός τούτο, και
 ό βαδισμοί ύπήρξεν ή άμοιβή τής άπολύκότητός του.

Ο Καίρ-Βέγ έζήτησε. παρά τ'ό Σουλτάνου φερ-
 μάτιον δι' ου να έμποδισθ' ή πώλησις του καφέ εις
 Μίκαν, προσωρινώς δέ άπηγόρευσε τήν έντός δημοσί-
 ων καταστημάτων διανομήν αυτού: και άν τις έποιεί-
 τω γρησιν έντός τής οικίας του, έπραττε τούτο κρυφί-
 ως όπως διαφύγη τήν έπαγρύπνησιν και άστυκρότητα
 των 'Εφρώων: διότι ό Καίρ-Βέγ, άμα πληροφορηθείς
 ότι άνθρωπός τις, παρά τήν απαγόρευσιν του έπια κα
 ήν, έτίμωρει αυτόν άστυκρώς διατάττων τήν έπί ό-
 τήν καθ' όλην τήν πόλιν. πώμπευσιν του. Πάραυτα έφ-
 ήσε τ'ό φερμάτιον του Σουλτάνου, τ'ό όποϊον κατέστρε-
 ψε τ'άς σκέψεις των καταδικωπτών του καφέ. Τ'ό φερ-
 μάτιον τούτο κηρύττον, ότι οί σοφοί του Καίρου, οτι-

νες ήσαν μάλλον πεπαιδευμένοι των τής Μέκας, άνε-
 γνώρισαν τήν άβλαβείαν του καφέ, διέταξε τόν Εμίρην
 ν' άποσύρη τ'άς απαγορεύσεις του. Έκαστος λοιπόν
 άνέλαβεν άσφαλώς τήν χρήση του ποτού, μαθών ότι
 μεγάλως έτίματο έν Κάιρω, όπου ή διαμονή του
 Σουλτάνου.

Τ'ω 932. ο Σέκ - Σιδ Μεχμέτ Βών 'Αράχ,
 πληροφορηθείς ότι έγκληματικαί πράξεις έλάμβανον
 χώραν καθ' ά μέρη ήγίνετο χρήση του καφέ, διέταξε
 τούς διοικητάς να καταστρέψωσιν τούς οικους έν οις
 τ'ό ποτόν διενέμετο, δέν έμπόδισεν όμως τήν κατ' οί-
 κον χρήση: αλλά μετά τόν θάνατόν του, τ'ά δημοσία
 καφεΐνα ήνώχθησαν πάλιν, ως και πρότερον. Ο κα-
 σές έμελλε να προξένηση νέας ταραχάς και στάσεις.
 Τ'ό έτος 941 τής 'Υγείρας (1534 Χ. Ε.) φανατικός
 τις, μετά τ'οσούτης σφοδρότητος: έλάλησεν έν τ'ω ναφ
 κοτά του καφέ, ώστε ό λαός, έθυσιασθείς υπό τών
 λόγων του Ιεροκήρυκος, έπορεύθη θορυβωδώς εις τ'ά
 καφεΐνα, κατέστρεψε τ'ά κοσμοούνια αυτά έπιπλα και
 τ'ά άγγεία τ'ά χρησιμεύοντα εις διανομήν του βρωστού,
 έβράβισαν δημοσία τούς πίνοντας εξ αυτού, και έβράβ-
 δισαν τούς έμπροσθεν τ'ό ποτόν τούτο.

Η πόλις διηρέθη εις δύο φατρίες. Οί ύπέρ του
 καφέ φατριασταί δι'εσχυρίζοντο ότι ήτο ποτόν άγνόν,
 χρήσεως ύπεραγίας, παραγωγών ευθυμίας, διευκολύνον
 τούς προς τόν Θεόν ψαλμούς και τ'άς εύσεβείς έξασκήσεις
 εις τόν έπιθυμούντα τ'οιαύτην ένασχόλησιν. Οί δέ θεωρούν-
 τες αυτό ως ποτόν άπηγορευμένον, ουδένα έθετον όρον
 εις τ'άς κατ' αυτού κακολογίας και εις τήν έπίκρισιν των
 ποιούντων χρήση. Οί άνταγωνισταί του καφέ ώθησαν
 τ'οσούτιον μακράν τ'ά πράγματα ώστε δι'εσχυρίζοντο,
 ότι ήτο είδος οίνου, και ότι έν τή αύτ'η απαγορεύσει
 ώρειλε να συμπεριληφθ' έίπον μάλιστα ότι κατά τήν
 ήμέραν τής κρίσεως, οί πίνοντες εξ αυτού θέλουσιν έχει
 τ'ό πρόσωπον μέλαν ως ό πυθμήν των άγγέλων έν οις
 παρασκευάζεται. Άνάγκη λοιπόν ήτο να προστρέξωσι
 εις τήν δικαστικήν συμβουλήν. Ο Σέγης συμβουλευ-
 θεις όλους τούς σοφούς, έλαβε τήν πρό πολλού ύπέρ
 του καφέ δοθείσαν άπάντησιν. έν δέ ίσχυρογνώμων
 και διακεκριμένος, παρασκευάσε καφέν εις τόν οικόν
 του, και προσήνεγκε προς όλην τήν δημόγειρον έντεϋθεν
 ό καφές έλαβεν φήμην μεγαλητέραν ύπέρ ποτε.

Πάσαι αι άπόπειραι, αι από τούδε λαβούσαι χώραν
 εις απαγόρευσιν του καφέ έμειναν άκαρποι: και έν
 Κάιρω πολλάκις άπηγορεύθη, άλλα πάντοτε έθριάμ-
 βητος κατά των άναφρομένων προσκοματίων.

Τ'ό έτος 962 τής 'Υγείρας (1554 Μ. Χ.), έπί βα-
 σιλείας Σολιμάν του Β. επικληθέντος ό Μέγας, ήρ-
 ξατο ή χρήση του καφέ έν 'Ελλάδι και πρό πάντων
 έν Κωνσταντινουπόλει. Δαμασκηνός τις, όνόματι Σιέ-
 μιζ και κάτοικός τις του 'Αλεπίου, όνόματι 'Εχιμ,
 άφιχθέντες εις ταύτην τήν πόλιν ήνωξαν καφεΐνα,
 έν εις έδέχοντο τούς καταναλωτάς του καφέ επί
 άνακλήντων. Τ'ά καταστήματα ταυτα έσυνάζοντο
 τ'ό πρώτον υπό σοφών, διακαστών, διδασκάλων
 και δερβισών: τ'οσαύτην δ' έκήνησαν άκολούθως
 φήμην, ώστε τ'ά έπισημότερα πρόσωπα, οί σατρά-
 παι και οί πρώτιστοι άρχοντες, τέλος πάντες οί